

Ad nr. 3

§ 1, nr. 3, er en konsekvensændring af § 1, nr. 1. Forslaget indebærer, at der kan fastsættes straf i form af bøder for overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af den foreslåede regel om, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om autorisation af personer, som kan foretage installationer af tv-overvågningsanlæg, og om kontrol med tv-overvågningsanlæg.

Ad nr. 4

Forslaget indebærer, at der indsættes en bestemmelse (§ 5 a) i tv-overvågningsloven, hvorefter ansatte får adgang til en godtgørelse, hvis en arbejdsgiver foretager tv-overvågning af lønmodtageren i strid med lovens bestemmelser. Bestemmelsen foreslås indsat med henblik på at forebygge misbrug og for at give den enkelte lønmodtager oprejsning ved krænkelser. Krænkelser kan f.eks. være, når en ansat har været uvidende om tv-overvågningen, eller når optagelserne er anvendt til andet formål end det, der har været oplyst over for den overvågede. Det nærmere godtgørelsesniveau bør fastlægges af domstolene på baggrund af de enkelte sagers konkrete omstændigheder.

Praksis viser, at der er en nærliggende og konkret risiko for misbrug af tv-overvågning af ansatte. Der er imidlertid p.t. ikke i noget tilfælde pålagt en overvåger at betale godtgørelse til en krænket lønmodtager. Erstatningsansvarslovens § 26, der er den sædvanlige tortbestemmelse, som gælder for alle borgere, har været påberåbt i flere retsafgørelser, uden at ulovlig overvågning har medført tilkendelse af en tortgodtgørelse. Herudover kan der tilkendes godtgørelser for overtrædelse af overenskomstregler. Bod i sådanne sager tilfalder imidlertid organisationerne og ikke den krænkede.

Forslaget indebærer endvidere, at der indsættes en bestemmelse (§ 5 b) i tv-overvågningsloven, hvorefter personer, som bliver groft krænket af tv-overvågning i strid med lovens bestemmelser, får ret til en godtgørelse. Ændringsforslaget vedrører andre personer end lønmodtagere, hvis ret til godtgørelse fremgår af forslaget til 5 a.

Bestemmelsen foreslås indsat med henblik på at forebygge misbrug og for at give den krænkede oprejsning ved grove krænkelser. Krænkelser kan f.eks. være, når tv-overvågning sker ved bevidst forkert opsætning af tv-overvågningsudstyret med henblik på at

foretage overvågning af konkrete personer i strid med loven.

Det nærmere godtgørelsesniveau bør fastlægges af domstolene på baggrund af de enkelte sagers konkrete omstændigheder.

Til § 2

Med vedtagelsen af L 162, folketingsåret 2006-07, blev der indført en bestemmelse i persondataloven, hvorefter der ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning ikke skal ske anmeldelse til Datatilsynet.

I dag kan overvågningsudstyr således opsættes, uden at Datatilsynet på forhånd ved noget om det. Det er fuldstændig ulogisk, at Datatilsynet, som skal føre tilsyn med tv-overvågning, ikke ved, hvor der sker overvågning.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen som blev indsat i persondataloven med vedtagelsen af L 162, hvorefter der ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning ikke skal ske anmeldelse til Datatilsynet, ophæves.

Da der er tale om systematisk overvågning af personer, finder Socialdemokratiet, at der skal være krav om anmeldelse til Datatilsynet. Hermed sikrer man, at virksomhederne m.v. sætter sig ind i tv-overvågningslovens og persondatalovens regler, inden tv-overvågning finder sted.

Virksomhederne får et bedre kendskab til reglerne, og dermed forebygges krænkende overtrædelser. Anmeldelsespligten vil samtidig give overblik over tv-overvågning og give Datatilsynet et konkret værktøj ved behandling af sager herom.

Socialdemokratiet foreslår, at virksomheder, senest 30 dage før de sætter overvågningsudstyr op, skal anmelde det til Datatilsynet. Dette kan praktisk gøres på en elektronisk blanket som den, der bruges, når butikker skal anmelde søndagsåbent. Her vil man så kunne læse om de regler, der gælder, og skulle underskrive en erklæring om, at man har læst reglerne, inden man går i gang med at opsætte udstyr.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2008.

Til § 4

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed og svarer til den tilsvarende bestemmelse i L 162, folketingsåret 2006-07.